Ч. 23. Неділя 11 лютого (29 січня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

(118 засїдане I сесиї IX періода з дня 9 лютого 1912).

Вчерашне засїдане сойму розпочало ся о год 11¼ перед полуднем. В сали явили ся на засїдане також москвофільскі посли Дудикевич і Миронюк-Заячук.

П. Маршалок повідомив, що пос. Менціньскому уділив 8-денну відпустку.

Іменем соймового клюбу українського зголосив пос. др. Е. Петрушевич протест против важности і способу веденя нарад з попередного засїданя та підніс заміт що-до неточности протоколу та заповів зголошене письменного виводу в сїй справі. При відчитаню петиций промовляв пос. Мияк.

Внесеня зголосили п. Ґолуховский о удержавнене реальної ґімназиї в Скалатї з польскою викладовою мовою; п. Швед о знесене податку домово-клясового від домів, що складають ся з одної або двох кімнат; п. Ст. Баденї о зелїзниче получене Бучач-Золотий Потік-Обертин-Турка (Коломия), а нагле внесене п. Кренжель в справі урегульованя шинкарских оплат.

Інтерпеляциї внесли посли: п. Ґломбіньский до правительства в справі мнимого нарушеня п. Намістником постанов про польску мову урядову, п. Кренжель в справі надужить команданта жандармериї в Засові, п. др. К. Левицкий в справі усуненя науки рускої мови в народній школї в Крамарівцї п. Ярослав.

Крім сього поставили інтерпеляциї пос. Стапіньский в справі покутного шинкарства, пос. Кренжель в справі карань селян в Пільзненщині за мниме масарство, пос. Вітос в справі громадских додатків до податків від домінїкальних посїлостий в границях міста Тарнова, пос. Птак в справі шикованя селян через міский уряд ветеринарийний в Кракові, а пос. Целюх в справі відобраня громадою Грибів 4-лїтного Г. Вайса.

Опісля зарядив п. Маршалок відчитане протесту внесеного Русинами против способу веденя нарад на 117 засїданю сойму та заяву польских послів на протести руских послів против веденя нарад на засїданю з дня 20-го січня.

Перед приступленем до дневного порядку зложив заяву іменем українських послів п. К. Левицкий, що з огляду на неуступчивість польскої сторони в справі виборчої реформи переговори розбили ся і руским послам не полишає ся нїчо иншого лиш борба о права свого народа.

До тої заяви прилучили ся також посли Король і Дудикевич іменем вусофілів.

Відповідали їм насамперед презес польского кола др. Білиньский і п. Намістник др. Бобжиньский, котрий висловив надію, що помимо хвилевого роздору має надію, що до згоди між обома спорячими сторонами прийде, бо прийти мусить.

Відтак серед галасливої обструкциї руских послів полагодив сойм дневний порядок. Слїдуюче засїдане назначив п. Маршалок на второк.

Вісти полїтичні.

З італїяньско-турецкої війни.

Цїла італїяньска публична опінїя невдоволена тим, що італїяньскі войска занявши лиш кілька прибережних місцевостий в Триполїтанії, не посувають ся в глубину краю. О тій справі з нагоди приїзду команданта триполїтаньскої виправи ґен. Каневи до Риму пишуть майже всї італїяньскі часописи. Отже туриньска часопись „Stampa“ одержала з войскових італїяньских кругів в Триполїсї таке поясненє сеї гадки:

„Маємо перед собою не такі безладні гурти дервішів, з якими бороли ся Анґлїйцї під Омдурманом, але по части правильні полки під проводом офіцирів з европейским образованем, а кромі сего маємо таких страшних ворогів, як підсоне, пустиня, пісок, недостача води і про

1)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хінї або Кітаю.

Після Цобельшица, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

В наших очах, хоч далеко від нас, на далекім сходї, в Азиї, в Хінї або Кітаю, в державі, котру доси уважано загально мов би, що так скажемо, за закостенїлу, переводять ся так величезні зміни державного устрою, що се навіть в краях з европейскою культурою було би щось незвичайного, щось дуже сьмілого і вимагаючого не лиш високої інтелїґенциї цїлої суспільности але й величезного пожертвованя житя і майна, коли вже не мілїонів, то все-таки многих тисячів одиниць, з котрими цїлий той рух стоїть в тїсній звязи.

Подумаймо собі лиш: в Хінї, де тисячами літ, від найдавнїйших часів аж до недавна, панували виключно лиш монархи, проголошено і фактично заведено републику! Кождий спитає: Чи се може бути? Де? в хіньскій державі, в Кітаю? Се прецї так само річ неможлива як проголосити републику в царе- і православній Росиї — скаже кождий. Так могло би здавати ся, а однак то, що було би неможливе серед російскої суспільности з нїби европейскою культурою і цивілїзациєю, стало ся дїйстно в народї, котрий доси уважано за позіставший найдальше по заду в розвитку і цивілїзациї. Длятого й не від речи буде придивити ся трохи близше тому незвичайному переломови і тим сторонам, де то все дїє ся.

Підчас коли пароход „Клевленд“ стояв в чудовій пристанї Гонґконґа, поплила мала часть пасажирів в ночи хорошим анґлїйским пароплавом горі Перловою рікою (Чу-кіянґом) до Кантову. Ми вже знали, що провінция Квантунґ зі своєю столицею позістала вірною революциї і могла доси успішно боронити свого републиканьского ладу. Американьский консуль не радив їхати до Кантону, але нїмецкий консуль менше побоював ся, а висланий наперед заступник нашого товариства дав в довшій телєґрамі знати, що в згаданім містї не видко анї слїду якоїсь ворожости супротив чужинцїв, а в верховодячих кругах навіть тїшать ся, що будуть могли повитати пасажирів з „Клевленда“. По празді сказавши, тота радість відносила ся більше до Американцїв як до Нїмцїв. Богаті Хінцї з Америки піддержували революцию великими сумами гроший, тому й не дивниця, що тоаст заступника квантунґского ґубернатора, яким він нас повитав в Кантонї, висказаний був на адресу Америки. Приняте в Ямені дотеперішного ґубернатора було собі простеньке, а шампаньске вино було ще гірше як зелений чай, а цїле приняте не обійшло ся без поваги, та й дано ту певність, що серед глоти на улицї не будемо змушені уживати револьверів, які ми забрали з собою.

Перлову ріку очищено в послїдних роках основно з морских розбишаків а хоч деколи й бувають напади на малі джунки з товарами, то все таки тота розбишацка зволоч не важить ся нападати на великі анґлїйскі або францускі пароходи, що плавають по ріцї. В Кантонї самім все ще часи неспокійні, атже лише що послїдного тиждня пробовано знову і то не на жарти нові карабіни спроваджені з Нїмеччини. Вже всїлякі зверхні познаки звіщають побіду революцюонерів. На тих тисячах джунків і сампанів (рибацких лодок), що плавають по жовтавій мов горох водї ріки, щезли зовсїм стяги з давними смоками а замість них повівають синї хоругви републики з білою зьвіздою, віщуючою лїпші часи. На хіньскім урядї почтовім напроти причалї пароходів була давнїйше вписана по анґлїйски назва уряду „хіньско цїсарский уряд почтовий“; тепер слово „цїсарский“ забілено, хоч оно все-таки ще з під вапна визирає. Також уживають все ще давних марок почтових з часів цїсарства, але лиш з вродженої ощадности. Збирачі марок можуть тїшити ся, бо нові, републиканьскі марки суть вже в роботї.

Характеристичним для цїлого того пере-

віянту. Треба отже прилагодити ся до походу, щоби оминути погрому.

„Ми заняли вже ціле триполітаньске побереже з виїмком Знари і Місрати. Тих двох точок тому не обсаджено, бо треба би там поставити кілька тисяч вояків і полишити їх в бездільности. На весну посунуть ся Італїянці в глубину краю, але аж тоді, коли всі вступні праці над обезпекою стратеґічного трикутника: Триполіс, Таджура і Ґарґареш будуть покінчені.

„Італїяньскі войска наміряють посунутись на весну до Ґаріян, місцевини віддаленої від Триполїсу о 100 кільометрів, під Айнзари о 90 кільом. На перебуте того простору будуть потребувати що найменше 5 днів, бо терен є трудний, а Італїянці мусять вести за собою величезний табор. Турецкі сили під Ґаріян числять 3.000 нізамів (прав. войско) і 10.000 добровольців; ґен. Канера мусить їм протиставити 25 до 30.000 людий, або 2 дивізиї. Для сего войска потреба денно около 50.000 кльґр. поживи (числячи 2 кльґр. на вояка), води денно 130.000 (по 5 кльґр. на чоловіка), опалового дерева 40.000 кльґр. Понад се кожда італїяньска дивізия мусить з собою вести по 4.000 штук худоби на заріз, коний і мулів, а для тих зьвірят потреба денно 240.000 кльґр. поживи і води.

Отже разом буде мусів італїяньский трен транспортувати що дня 460.000 кльґр. На те потреба би около 5.000 верблюдів. Щоби оминути потребу веденя з собою такого великого числа тягарових зьвірят, Італїянці побудують вузкошляхову зелїзницю до Ґаріян і будуть посувати ся в міру поступу будови зелїзниці. Будова має бути обезпечена кріпостями, які, віддалені від себе на довготу стрілу, будуть з собою получені телеґрафічно. Тож не дивне, що супротив тих трудностий зволікають Італїянці з маршем в глубину краю".

Новинки.

Львів, 10 лютого 1912.

— **Іменованя.** Пан Міністер рільництва іменував елева лісн. Леоп. Кребечовича Сілецкого і ст. лїсничого Казим. Сухецкого комісарями інспекциї лїсної II кл. в персональнім етаті технїчної управи лїсної у Львові. — Президент гал. Дирекциї почт і телеграфів іменував матуриста ґімн. Иосифа Ґізу практикантом почтовим в Новім Санчи.

— **Іспити квалїфікацийні** для учителів і учительок шкіл народних перед комісиєю іспитовою в Сокали розпічнуть ся дня 22 лютого 1912. Реченець вношеня подань до 17 лютого с. р.

— **Дрібні вісти.** Від кількох днів так потеплїло, як би вже мала настати весна. Вчерашний день був у Львові справдї вже весняний, бо термометр показував в полудни в тїни аж 10 степ. Цельз тепла. Нині вже походолодило значно, бо в полудни показував термометр вже лиш 3 степені тепла. — Краєвий Союз для збуту худоби у Львові переніс ся до камениці „Сільского Господаря" при ул. Зіморовича ч. 20. Адреса для телеґрам: „Союз—Львів. Число телефону 65. — Львівска поготівля ратункова подала в місяци січни поміч в 968 наглих случаях, з чого припадає 648 на мужчини, 193 на женщини а 122 на діти. В день завзивано поготівлю 770 разів а в ночи 198 разів на поміч. — З дому родичів втік 13-лїтний Альойзий Трент ученик школи ім. сьв. Мартина. Причиною втечі стала ся зла кляса. — В духовній семинариї розпочали богослови голодівку, щоби тим способом заманїфестували своє невдоволенє з причини приймання до семинариї москвофілів. — Конкурс на посаду директора уч. семинариї в Заліщиках розписаний з реченцем до 15 лютого.

— **Курс економічно-господарский.** Отсим подаємо до загальної відомости, що виклади на курсї економічно - господарскім, який устроює Тов-о „Сільский Господар" у Львові для львівскої інтелїґенциї з днем 15 лютого с. р. відбувати-муть ся в шкільнім будинку „Руского Товариства педаґоґічного" при ул. Мохнацкого ч. 12 в салї III кл. виділової, I поверх. Перший інавґурацийний виклад дра Евг. Олесницкого „про потребу економічного образованя" і дра Мих. Коцюби „про рільниче шкільництво в Галичині" відбуде ся 15 лютого о 6-тій год. вечером.

— **Розбишацтва на великі розміри.** Де?— готов би спитати хтось цікавий в першій хвили. Єму можна би на то відповісти: А вжеж що не деинде як в Росиї коли не в Америцї. Розбишацтво і крадежі на великі розміри в Росиї перевисшили навіть Америку. Ось один новий случай: Оногди в ночи їхала з Колюшок до Лодзи в польскім королївстві властителька дібр Анна Беньковска. До того самого переділу всіло також товариство, зложене з кількох елеґантно одягнених пань і панів. По виїздї зі стациї п-ю Беньковску зачало млоїти і небавком она заснула. Колиж пробудила ся близько стациї Лодзь, побачила зі страхом, що пропав їй клунок, в якім було 18.300 карбованців (22.875 К) готівки, заставні листи на 400 карб. і золотий годинник з ланцушком та инші дорогі річи. Не було вже також і „чесного" товариства, яке очивидно допустило ся грабежи. — З Лодзи знов доносять про таку подію: В оселї Млинарскій, півтора версти (трохи більше як півтора кільометра) від села Долотова напало 5 опришків, узброєних в револьвери, на тартак, розбили касу і забрали значну готівку. Властитель і робітники не ставили нїякого опору. Ті самі опришки напали в кілька годин по тім на дім одного кольоніста в селї Лази, убили єго жінку і забрали кількадесять карбованців. Земельна сторожа арештувала 4 підозріних о ті напади людий.

— **Знов шпигуньства.** З Кракова доносять: Розправа против Морґена і Пехоцїньского, обжалованого о шпигуньство, має небавком відбути ся. Слїдство вже укінчене і прокураторня виготовлює акт обжалованя. Слїдство виказало, що Пехоцїньский стояв в зносинах з полковником Марченком і був. аташе войсковим при російскій амбасадї у Відни. Пехоцїньский працював у Відни яко робітник в арсеналї. — З Самбора доносять, що місяць тому назад арештувала тамошна жандармерия був. народного учителя Мих. Рекрута, котрий свого часу наробив богато розголосу погрозою замаху на намістника, маршалка, або бодай на віцепрезидента кр. Ради шк. дра Дембовского. Львівска полїция побачивши, що має до діла з хорим на умі чоловіком, віддала єго до Кульпаркова, відки він небавком утік. З Самбора доносять, що арештованє Рекрута наступило під закидом шпигуньства в хосен Росиї. Єго віддано до слїдчої вязниці в Самборі. — Львівска полїция впала на слїд нового шпигуньства, котрого подробиці з легко зрозумілих причин держать ся в тайнї. В тій справі веде ся слїдство.

— **О мало що не катастрофа.** Вчера в полудне повідомив телефоном полїциян, що робив службу при ул. Старозаконній, що двоповерхова камениця ч. 16 грозить заваленєм. На місци явив ся зараз комісар полїциї п. Пісарский з аґентом Герцом і повідомив о тім комісарият. Камениця та єсть власностию Берля Сокаля і 16 співвластителів, а мешкало в ній 11 партий. Мимо того, що вже в ночи чули, як тріщали бальки, а з попуканої стелї зачало сипати ся румовище, льокатори не хотіли нїяк випести

вороту в Кітаю єсть, що коси на головах Хінців зовсім щезли. В Сінґапоре ще не прийшло до того. То також хінске місто, але там все ще звисає Хінцям коса з голови на плечі а богаті і знатнїйші Хінці вплїтають навіть до неї білі і червоні стяжки. В Гонґконґу а передовсім в Кантонї вже давно попрацали ся з тим звичаєм. Межи многими тисячами в тім міліоновім місті далось менї доглянути ледви одного чоловіка з косою, якогось ученого, котрий ще не міг навикнути до нового звичаю; але й єму, видко, було вже встидно ходити з косою, бо він єї старанно сховав під ковнїр свого одїня. Отже коса вже щезла, а поволи має щезнути й дотеперішна ноша, бо Хінці хотять вже убирати ся на европейский лад. Так стратить Кітай свою характеристичну красу а треба ще й то сказати, що особливо жовті і малі Хінки в европейскій ноші будуть виглядати зовсїм як чортиці.

Але остаточно чоловік навикне до всего. Шкода була би лиш, як би заведено також і зміну в письмі. Вже Ляфкадіо Гірн, той Анґлїєць, що душею і тілом став був Японцем, гнївав ся на то, що в Японії зачали заводити латиньске письмо. В Хінї стратили би улиці зовсім свою дотеперішну характеристику і свою свого рода красу, коли би вивіски над склепами, молитви та всілякі оповістки, повиписувані тушом на тисячах а тисячах таблиць, хоругов, тапет і т. п. були повиписувані латиньским письмом; хіньскі міста стратили би зовсім свою дотеперішну оріґінальну красу і характеристику.

Не дармо назвали Кантон хіньским Льондоном. Се величезне місто робить враженє одного величезного склепу, в котрім порає ся ціла армія пильних людий. В дуже вузких улицях, котрими нїколи вози не їздять, бо тут кажуть хиба носити ся на носилках, стоїть крам коло краму а помешканя знаходять ся позаду за ними, так, що їх зовсім не видко. В сїм хіньскім Льондонї нема місця спокою; на вузких улицях тисне ся ціле публичне житє; люди глотятять ся і пересувають ся помежи деревляними таблицями уставленими мов кулїси, на котрих повиисувані фірми та всілякі оголошеня, помежи вівтарями уличних божків і бамбусовими руштованями пожарної сторожі та помежи рядами похатників, що зі своїм дрібним краиом сидять на порогах великих склепів. Деякі ремісла заповняють цїлі улиці; видко малярів при роботі, як они малюють на папери з рижу вивіски з всілякими оповістками, золотарів, що старосьвітскими приладами укладають чудово красні мозаїки, вишивачів мандариньского одіня; чу и, як стукають молотами ковалї, що сидять голі коло огню і ковала і як сувають ся по дереві гиблї фабрикантів домовин. Годі зрозуміти, длячого тут улиці так вузкі, що доми з обох боків мало що не притискають до себе і задля чого тут в білий день такий сумерк, як колиб вже змеркало ся.

Треба ще собі представити, що на тих вузоньких улицях чути безнастанно голоси продавців, що захвалюють свої товари, наклнкуваня кулїв, що двигаючи когось в носилцї роблять собі дорогу та хотять, щоби їм люди уступали ся. А серед того шаленого заколоту міняльники гроший знаходять все ще тілько місця, що можуть уставляти свої столи, на котрих безнастанно побренькують срібними грішми звертаючи тим увагу на себе. Ба ще й публичні грачі мають тут свої маленькі столики, на котрих укладають свої банки і приймають кожду вкладку хоч би й брудну мідяну сапеку від бідного кулї (робітника).

То бодай добре, що улиці в Кантонї дуже чисті, бо Хінці люблять чистоту. Тут нема таких різниць як в Індиї, від котрих чоловік мусить відвертати ся; галї, в котрих продають рибу і городовину, крами цукорників, будки торговельників овочами такі чистенькі, що аж сьвітять ся. Та й харчівнї не так то дуже зле виглядають, коли привикнути до улюблених стухлих яєць, до потравки з щурів, до плавок з кита в сої та до ластівочих гнізд з молоденьким чісником. Але правда, що до того трудно привикнути. Я казав дати собі в Гонґконґу обід в найпершій хіньскій реставрациї і якраз тих національних страв дуже бояв ся; але зато шамоаі-паштет був знаменитий, так само шинка в білій капусті а вже таки знамениті були сьвіжі овочі з яйцями. Підчас коли я обідав, виграавала страшенно орхестра зложена з 6 музикантів а поза моїм кріслом стояли дві малі Хінки з набляшнованим лицем і чорним поблискуючим волосєм та старали ся мене забавляти.

(Дальше буде)

ся із своїх помешкань, так що п. Пісарский велів їх силоміць вивести з хати та казав виносити меблі. Ледви що опорожнено партерове помешкане, як вже завалилася стеля першого поверха і впала на долину засипуючи партерові помешканя. Позаяк і на другім поверсї стеля попукала і зарисувала ся, а із щілин почало сипати ся румовище, що люди боялися вже виносити меблі і входити до середини. В виду того комісия приказала затарасувати сходи і замкнути входову браму. По опечатаню входів около 6 год. по полудни уставлено коло дверий поліциянів, котрі мали пильнувати, щоби печаток ніхто не нарушив, а нині розбирають ту рудеру дальше.

— **Розправа против Бялоня**, котрий убив агента поліциї бл. п. Куранта, відбуде ся — як ми то вже доносили — дня 16 марта с. р. Тимчасом виходять на верх нові вчинки того розбишака, про котрі доси поліция не знала. Якийсь З'явіско зголосив ся на поліциї і подев, що кілька місяців тому назад напало на него на ул. Сонічній аж 7 якихсь драбів, котрі его тяжко побили, так, що він перележав в шпитали аж 11 недїль, де на нім треба було виконати операцию і виймити одно ребро. Отже З'явіско каже, що одним з головних виновників того нападу був Бялонь. — Що до другої справи, то стверджено, що Бялонь брав чинну участь при вломі до каси Тепфермана при ул. Граничній. Онодї арештовано другого драба, якогось Шалайдевича, котрий також помагав при тім вломі.

— **Арештоване вломника.** Львівска поліция арештувала і відставила до вязниці тутешного краевого суду карного Івана Храпчака, знаного в злодійских кружках під іменем „Чорного Янка", котрий торік вломив ся до бюра нотаря Візенберґа в Журавні, а розбивши вертгаймівску касу, забрав з неї звиш 15.000 корон. „Чорний Янко" хотів вже устаткувати ся, бо наміряв купити собі реальність за 12.000 кор., але поліция тому перешкодила.

— **Остережене.** Міністерство справ внутрішних поручило урядам поліцийним остерігати перед еміґрациєю до Арґентини, де робітники, котрих намовила гамбурґска фірма „Фальк і Спілка" гинуть з голоду в як найбільшій нужді. Аґенти тої фірми увихають ся вже по Галичині, нехайже їх стережуть ся наші люди і не дають ся заманити!

Телеграми.

Відень 10 лютого. Нині перед полуднем відбула ся в Шенбруні насамперед ренунциация Архікн. Ізабелі Mapиї а відтак єї вінчане з князем Юрием баварским. Присутні були Цісар Франц Йосиф і майже всі члени цісарского дому та богато князів заграничних особливо баварских.

Берлин 10 лютого. Президент парламенту Шпан заявив на засіданю клюбу центра, що в понеділок зложить достоїньство президента парламенту.

Мукден 10 лютого. Против повстанців вислано 7 баталіонів піхоти, дві шкадрони кавалерії і відділ артилерії.

Вінчестер 10 лютого. Німця Ґросса признано винуватим шпигуньства і засуджено на три роки вязниці.

Порт Саїд 10 лютого. Арештовано тут полковника Нассі бея, котрий перебраний за Араба, хотів дістати ся через Сирию і Єгипет до Кіренаїки. Полковника відставлено до Константинополя.

Мукден 10 лютого. На стациї Танке, три милі від Пекіну, напали революціоністи на поспішний поїзд. Було богато убитих і ранених.

Ціна збіжа у Львові.

дня 10-го лютого:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·20	до	11·50
Жито	9·10	„	9·40
Овес	8·—	„	8·30
Ячмінь пашний	8·—	„	8·50
Ячмінь броварний	8·50	„	10·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	7·—	„	13·—
Вика	10·50	„	11·50
Бобик	8·70	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	115·—	„	135·—
Конюшина шведска	75·—	„	90·—
Тимотка	60·—	„	75·—

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем часов мінутових.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **3·22**, 8·45, **2·30§)**, 3·4[illegible] 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 виключно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, [illegible] 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, **6·50**, 11·[illegible]
§) Від 15/6 до 10/9 виключно лиш в нед. і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·18.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·35**, 9·09, 11·38.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·42 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·[illegible]
§) Від 18/6 до 10/9 виключно лиш в недїлю і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, **9·58**, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·30.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·[illegible], 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·34*), 9·57, 12·02§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·14§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Роман Сїрецкий і Сп.

головні аґенти
компанії Canadian Pacific Railway та Північно-нїмецкого Льойда Cipiar

Позір Буковинцї!

Позір Галичане!

Хто хоче їхати
до

**Канади
Америки,
Арґентини** і т. д.
дешево, добре та без пересїданя скорими, почтовими пароходами на Антверпен, Брему, Гамбурґ, Ротердам і т. д.; хто хоче без клопоту заїхати на місце

**Америки,
Канади,
Арґентини** і т. д.
з Бреми просто без пересїданя, славними цїсарскими кораблями „KAISER-SCHIFFE“ добре, вигідно та дешево

най пише по поясненя до подорожі та най посилає завдатки на шифкарту

до одинокої рускої аґенциї Бюра подорожи „Сьвіт“ Романа Сїрецкого і Спілки Чернівцї, ул. Кохановского ч. 1.

або

до Генеральної Аґенциї Північно-нїмецкого Льойда, Львів, ул. Городецка ч. 93.

Поручаємо П. Т. Кружкам рільничим і шинкарям фірму

М. Зарванїцер
склад ВИН в Калуши,

котра достарчає найлїпших і природних вин, почавши від 50 лїтрів в бочівках, а іменно:

1) біле або червоне	— —	по 75 сот. — —
2) біле вино десерове	— —	по 90 до 1 Кор.
3) червоне вино десерове Bluttrott	—	по 90 до 1 Кор.
4) вино токайске („церковне“)	—	по 1 К і більше.
5) Ia сливовиця 75 прц.	— —	по 1·80

Містове Бюро зелїзниць державних
у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білєти на всї зелїзницї в краю і за границею.

Ст. Соколовского
Головне бюро дневників
і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.